

освентъ дървени крѣстове надъ гробоветъ), срещнахъ Riedese и Маринова на коне. — Пристигна Osvěta съ моята статия първата половина, сжщо и Časopis Českého Muzea и Politická historie на Томекъ. — Разваленъ ми е нѣкакъ стомахътъ, чувствувамъ се много наразположенъ, не съмъ за нищо. Отгоре на всичко и това ужасно влажно време.

2 май/20 априлъ, понедѣлникъ. Донесохъ „Osvěta“ въ канцеларията, Каравеловъ я видя, дръпна я и отвори — азъ му казахъ: „сега ще ме заколите“, той се смѣеше, разправи ми детски спомени отъ Еносъ, родителитъ му го изпратили тамъ на учение презъ 1859/60 г. (билъ около 13—14 годишенъ), да учи гръцки, говорѣлъ новогръцки, еноската община искала да го изпрати на свои разноски въ Атина, обаче, братъ му Любенъ го завелъ въ Русия. Устието на Марица, островитъ, вѣковната гора, нощуванията тамъ, оглушителниятъ крѣсъкъ на жабитъ, та не можешъ да продумашъ на съседа си, тропическиятъ климатъ, подивѣлитъ животни (мисирки, коне, нерези и т. н.). Изгледъ на Имбросъ, Самотраки, Атонъ презъ лѣтнитъ вечери, като че съ ржка ще можешъ да го стигнешъ. Любенъ като юноша билъ „прикащикъ“ въ една кантора, билъ въ Гюмюрджина, Сѣръ, Солунъ, Охридъ, познавалъ добре България! И третиятъ братъ, околийски началникъ въ Златица, познавалъ добре България. — Съ Йовановича преговаряхме по контракта за строежа. — Подиръ пладне спяхъ въ кжщи. Привечерь отидохъ къмъ новитъ казарми задъ града къмъ Витоша. Бѣлитъ цвѣтчета въ градинитъ на Курубагларъ. При двореца следъ това срещнахъ Йовановича съ Миларова. Разходихме се, къмъ края само съ Миларова. Alpines vues [алпийски изгледи]. Йовановичъ е искренъ, даровитъ човѣкъ ohne Arglist [безъ лукавство], безъ фалшъ и коварство. Съ Rumpelmeyer и побъркания строежъ на двореца се направилъ несполучливъ опитъ; Rumpelmeyer se moque à Vienne [Румпелмайеръ се подигравалъ въ Виена] на тукашнитъ хора, че нищо не разбирали, а той имъ измѣквалъ паритъ отъ джеба. — Вечеръта ме налегна пакъ страшна сънливостъ. Спасъ дойде за вечеря чакъ на 10 ч. — Пражскиятъ университетски въпросъ. Отъ 11 априлъ е датиранъ императорскиятъ рескриптъ за раздѣлянето на университета, на първо време философски и юридически факултетъ. Шумъ изъ вестницитъ. У мене всичко това се върти въ главата: to go or not to go [да отида или да не отивамъ]. Захванахъ една работа, сега всичко върви напредъ както трѣбва, ами науката!

3 май/21 априлъ, вторникъ. Станахъ рано. Топълъ лѣтенъ задушливъ день — какъвъ обратъ, а миналата сжбота имяхме снѣгъ! Главата ми и стомахътъ сж изтощени. Днесъ за пръвъ пжтъ видѣхъ Каравелова на конь, изглежда напълно човѣшки, седи право, дѣсната ржка на хълбока. Дълго сто-